

MEGJELENIK HAVONTA INGYESENEN

Mozsgó

VII. évfolyam 12. szám | 2017. december

MOZSGÓ KÖZSÉG ÖNKORMÁNYZATÁNAK INFORMÁCIÓS LAPJA

MOZSGÓI ADVENT

Advent időszakában megtelik szívünk a várakozás, készülődés örömeivel: díszbe öltöztetjük otthonainkat, készülünk szeretteink megajándékozására, szeretnénk az ünnepet emlékezetessé, bensőségesé tenni.

Mi is feldíszítettük Mozsgó karácsonyfáját, mely most az óvoda udvarában áll, az ovisok és természetesen mindenki nagy-nagy örömeire.

Rendhagyó adventet szerveztünk ebben az évben, egy nagyméretű adventi koszorút készítettünk. Szerettük volna elérni, hogy az év végi rohanásban álljunk meg egy pillanatra. Olyan kevés időnk van egymásra figyelni, szükségünk van a közös ünnepekre, a beszélgetésre, az együttlétre. Hiszen nem is olyan régen több alkalmuk volt a családoknak, a közösségeknek, hogy összegyűljenek, megoszthassák örömeiket, bánatukat. Ezzel a programmal és más rendezvényekkel is az a célunk, hogy közösségünket összefogjuk. Szeretládát is állítottunk, azzal a céllal, hogy figyeljünk jobban egymásra.

Advent első hétvégéjén nagyon sokan jöttek el az első gyertya meggyújtására. Várta Önöket pogácsa, mézeskalács, tea és forralt bor. Jóleső érzéssel töltött el, hogy ilyen sokan megtiszteltek bennünket. Együtt dideregtünk, kortyolgattuk a forralt bort és énekeltünk a nyugdíjasokkal.

Köszönöm, hogy eljöttek, köszönet a könyvtár dolgozóinak a vendéglátásért, a Nyugdíjas Klubnak, a Mozsgóért Egyesületnek és a Szigetvári Térség Fejlődéséért Egyesületnek a közreműködésükért.

Kovács Zsolt Vilmos
polgármester

Adventi gyertyagyújtás

IDŐPONTVÁLTOZÁS!

- 2. gyertyagyújtás
2017. dec. 10.
vasárnap 16.00 óra
- 3. gyertyagyújtás
2017. dec. 17.
vasárnap 16.00 óra

Fotó: Kántor Éva

Fotó: Balog Bea

Advent

Pár hete - nem is kis társaságban – felmerült, mikor lesz advent (a várakozás) és az ezüst illetve aranyvasárnap. Meglehető dátumok hangzottak el, amik megrengették múltbéli tudásom, és nem részletezem, még mi mindent nem.

Kezdjük a múltbélivel. A kisfarsang (ideje a szüreti bálnak, lakodalmaknak) Szent Mihály (szept. 29) napjától Szent Katalinig tart, utána kezdődik az adventi időszak. - Megjegyzem úgy száz esztendeje még Szent Márton körül, tehát még két héttel korábban kezdődött. - Advent a várakozás időszaka böjtös időszaknak számított. A böjtöt „disznóölő” Szent András okán lehetett megtörni disznóvágással és a kóstolók küldésével. Íz szavunk ősbibb időkben a lelket is jelentette. A kóstoló ízével lelkét is adta vele a küldője.

Nézem a naptárt, nézem a világhálót, véleményt nem nyilvánítva már csak kérdéseim vannak. Miért nem kezdődött Katalin után advent, miért csak egy héttel később? A böjtöt megtörő Szent András hogy került a böjt elé? Hogy lehet majd összeegyeztetni Szentestét az Aranyvasárnapokkal? Milyen konfliktusokat szül, hogy december 24-én hova menjünk, a családi otthon melegébe, az Úr templomába imádkozni vagy a pénz templomába vásárolni? Lapzártáig kaptam a hírt, hogy a televízióban dec. 3-át már bronzvasárnapként kezelték. Újabb világhálós kutakodás után kiderült, a multi áruházak már két táborra osztódtak: fele ki sem nyit 24-én, másik felük viszont akkor tart aranyvasárnapot

Kicsit levezetni az előző gondolatokat, pár szót az adventi koszorúról. Hagyományosan a koszorú alapja fűzvesző fonás közepébe, fűzvesző keresztel összekötve, így egy körkeresztet alkot, ahol jelen van a központ és a teljesség. „Felöltöztetése” örökzölddel, fenyőgallyakkal történik. A fenyő tűlevél a „sugárzó”. A koszorút kék szalaggal kötik körül, ez Mária színe. A körkereszt közepén csipkebogyó a csipkebokorban megjelentet szimbolizálja. A gyertya Jézus, a világ világossága. A négy gyertya helyzete a nap látszólagos járásának négy kiemelt pontja sorban: tavaszi napéjegyenlőség, nyári napforduló, őszi napéjegyenlőség, téli napforduló. Sokszor írtam már: a hagyomány a világmindenség megjelenítése varázslás, mítosz is. A koszorút az asztalra, házi oltárra helyezve a gyertyák egy-egy égtáj felé állnak. Meggyújtásuk sorrendje: Keleti - keleten kel a nap, március 21-től hosszabb a nappal, mint az éjszaka. Déli - a leghosszabb nappalok (június 22 körül), utána a rák időszak, amikor hátrálni kezd a világosság. Nyugat - szeptember 22-23 újra egyenlő a nappal az éjjel, egyes szokások szerint ez a rózsaszín a remény színe. Észak- a legsötétebb időben gyullad a negyedik gyertya, várakozva a világ világosságának Jézusnak születésére.

Nem véletlen valamennyi szokásunk varázsló, szakrális, világmindenséghez kapcsolódó jellege. Az adventi koszorú gyertyái az egész évi nap utat az évszakok egymásutániságát, a teremtést, a Megváltó születését és a kozmikus rend folytonosságát írja le. Amikor kettesével egymás mellé teszik vagy hármat egymás mellé a negyediket szembe, azzal az évszakok torlódását varázsolják, szimbolizálják. Dekorációnak lehet szép, de adventi koszorúnak hibás.

Az adventi várakozást különböző viszonylag monoton kézimunkával például Luca szék készítés, szövés, karácsonyi asztalterítő hímzése segítette.

- Anyu, én úgy unom magam! Mondja ismerősöm bulikba belefásult nagylánya.
- Lányok holnaptól elkezdjük hímezni a karácsonyi abroszt, hozzáférünk mind a hárman.
- Na, ne!!! Vágja rá egyszerre a két lány.

Az anyjuk másnap elkezd. Pár nap múlva a nagyobbik nézi egy darabig.

- Anyu megpróbálhatom?
- Persze, kezd a másik szélét.

Ismét pár nap múlva már a kisebbik is nekilát egyik szélének. Estéről estére hímeznek, estéken át tartó beszélgetések közben kerül még közelebb egymáshoz az anya és két lánya. Karácsonykor megterítenek az új abrosszal.

- Anyu, ugye jövőre újra hímezünk egyet?

Remélem sikerült kis cikkemmel segíteni az adventi szokásokban való eligazodást. Kívánok lélekben való várakozást és áldott, kegyelemteljes ünnepet.

Győri Sándor

Turris János Kardsonyi Gúlé.

Gerbilencseregyverhárom Kardsonyi, így gondoltam
 nekem nem lesz kardsonyi. Nyolc éves voltam akkor.
 Nagybátyom is élt még, hát megtört az agykor. Demagyon
 ügyes volt ám az én Nagybátyom: bedrofába lyukakat fűt
 s feletürdeltte fenyőágvárral, feldíszítette sínes szalag-
 okkal, papír lánccal. Sínespapírból csillagot készített.

Kardsonyiféle egy népszerű.

A fenyő csúcsára tettem, s lártba mártott áldóval díszíttem.
 Hát volt akkor a szaloncukor. 'Narcosok, vagy csokoládé.'
 Az a Kardsonyiféle az egész csokoládé. Díszítés jól sikerült.
 De a fa alá befűtött nem került. Sok kártyamelenek,
 s nekem sem jutott játék. Hízen mert nekem is fűt
 még este a szilvén. 'Ért a Kardsonyiféle nem fűt, horta,

A regényreget a világháború előtt.

Fenyőillat lergye át a szobát. Édesanyjammal, Nagybátyammal
 vartuk a Godát. Fűtött szent Kardsony este. Édesanyom
 imádkozni kezdte. Tiszta csengő hanggal, szóból felrengett
 az ének: "Mennyből az angyal."

Hirtől nem tudta elrejteni a szomorúságot. Mert a Galódból
 valóhi nagyon hiányzott. Gerbilencseregyverhárom Kardsonyi
 a Galódból nagyon hiányzott az édesanyom. 'Fűtött minden
 áldott nap vartuk, jó a Töle levelezés lap. Helyben írja
 apám: "jól vagyok." Vigyázzatok róla órányaló."

Dílt a háború akkor...

Lenberg, Bugyarij Kóvár Óskol. Mi a háború mostoha
 gyermeked vartuk. Géppuska rognás volt az albatótlunk.
 Kardsony este könnyen állunk a Kardsonyiféle mellett.
 Édesanyom Nagybátyom s én. Csend lett... halló kopogás az ajtón
 zavart meg a csendet: Édesanyom állt az ajtóban.

Galódban! Hígy híltünk a szemünknek.

Siebb lett az árny. Édesanyom sírva örvénylőből csillagot.
 Hirtől, s meztalálta a Kardsonyi csillagot.
 Szent Kardsony este apám, angyalot sívire ölelte. Jénges
 kézzel sírogatott engem, csokolta az arcom, a kezem...
 Hícs csokoládé nagyon boldog lett. mert megszületett a... Sieret!

Mennyből angyal horta az éneket:

Ifián Jézus megszületett. Boldog Kardsonyi árnyeket!

Szeretet - láda

"Az igazi szabadság az, ha úgy adunk, hogy nem várunk érte elismerést, sem köszönetet."

Stephanie Dowrick

Az adventi koszorú melletti kisházhoz elhelyeztünk két szekrényt, melyet elneveztünk szeretet-ládának. A lényege, hogy a nehéz körülmények között élő, nélkülöző családok, betegek, gyermekek és idősek számára tehetünk bele élelmiszert, tisztítószer, ruhaneműt.

A szekrényben benne van az Ön szeretete, hiszen adományával annak segít, akinek szüksége van rá. Azok, akiknek nincs pénzük elég élelmiszerre, a ládából mindenféle megáláztatás nélkül elvehetnek ételt, ruhát stb. úgy, hogy másoknak is hagyjanak.

Mit tegyünk a Szeretet-ládába? Elsősorban tartós élelmiszert: cukrot, olajat, konzervet, lisztet, kakaót, teát, fűszereket, édességet. Továbbá tisztálkodási- és tisztítószerket: mosószer, öblítőt, fogkrémet, sampont, tusfürdőt, plédet, takarót, meleg ruhát.

Vásárlás alkalmával hajlamosabbak vagyunk több élelmiszert vásárolni, mint amennyire szükségünk van, a tartós élelmiszerekből juttassunk azoknak, akiknek szükségük van rá.

Kérjük, figyeljenek arra, hogy NE a megunt, agyonhasznált, szakadt ruhákat helyezték ki.

Egy ládányi szeretet, hogy reményt adjon a mindennapok nehézségei közepette.

Köszönjük!

Kovács Zsolt Vilmos
polgármester

SZERETET SÜTEMÉNY

Amikor kórházban dolgoztam az egyik munkatársunktól kaptunk egy receptet, amit megsütöttünk karácsony alkalmával.

Évtizedek múlva találkoztam a volt kollégámmal és mosolyogva mondtam neki: Megcsináltam a süteményt karácsony napjára és szeretettel gondoltam rátok. - Ők viszont gondoltak rám. - mondták.

Boldoggá tett, hogy e sütemény kapcsán előjött a szeretet ereje. Karácsony közeledtén közreadom a receptet.

Tészta:

30 dkg cukor, 4 tojássárgája, 10 evők. víz, ezeket jól elkeverjük, ehhez jön még 10 dkg darált dió, 20 dkg liszt, 1 sütőpor, csipet só, 4 tojás elkevert habja.

Krém

3 dl tejet felforralni 1 vaníliás cukorral, 5 ek. grízt elkeverni 2 dl tejjel és ezeket összefőzzük.

25 dkg margarin, 20 dkg porcukor, 10 dkg darált dió+rum és ezeket összekeverjük a kihűlt gríz krémmel és megtöltjük vele a tésztát.

Tetejére csoki máz ajánlott.

Jó étvágyat!

Kovács Kinga

**Boldog
 karácsonyt
 Merry Christmas
 Feliz Navidad
 Shuvo Baro Din
 Krismas ki subhkamna
 Feliz Natal Merii Kurisumasu
 Sung Tan Chuk Ha
 Noeliniz kutlu olsun
 Chuc Mung Giang Sinh
 Krismas dina nal vaagethoukkal
 wesofych swiąt bożego Narodzenia
 Z Rızdvom Khrıstovym
 Buon Natale Sz rozsgyeszvom
 Kung His Hsin Nien bing Chu Shen Tan
 Zalıg Kerstfeest joyeux Noël Milad Majid
 Mo'adim Lesimkha Fröhliche Weihnachten
 Boas Festas
 Milad
 Mubarak**

GONDOLATMORZSÁK: KARÁCSONY

.... Karácsony? Ha nagy öröm ér, ha tél közeleg, ha karácsony, mindig Beethoven 9. szimfóniája ugrik be. Ez a dal, az Örömóda muzsikál bennem. Nagy öröm annak az embernek, akinek a szívében vidámság lakik. Így karácsony közeledtével az emberek szívében feltornyosul, összetömörül a fény, az öröm, és tűzijátékként kirobban ez az érzés. Akarva akaratlanul a legkonokabb szív is meghatódik. Kívánom, hogy ez az érzés az év minden hónapjában élő és ható legyen. Számomra megtisztelő és Örömóda érzésű volt csatlakozni Mozsgó község életének minden apró csoda-rezdüléséhez. Hálás vagyok teljes szívemből Mozsgó információs lapjáért, mely megannyi gondoskodást, féltést, összetartozást, szeretetet rejt magában. 2017 vége közeledtével én erre fogok koccintani és poharamat emelni.

Úgy tartják bizonyos népeknél, hogy a régiek menyegzőkön előbb felszolgálták a jó borokat és mikor már megittasodott a nép, hozták elő a silányt. Úgy érzem Mozsgóval, a csapattal, az itt élő mozgó, sokszínű, kis fénylő szentjánosbogárkakkal az égiek az év második felére tartogatták számomra a jó bort, a legjobbat. Koccintsunk tehát Mozsgó Egészségére, Jövőjére! Figura Éva

község karácsonyfáját Gulyás Csaba Zrínyi utcai család ajánlotta fel.

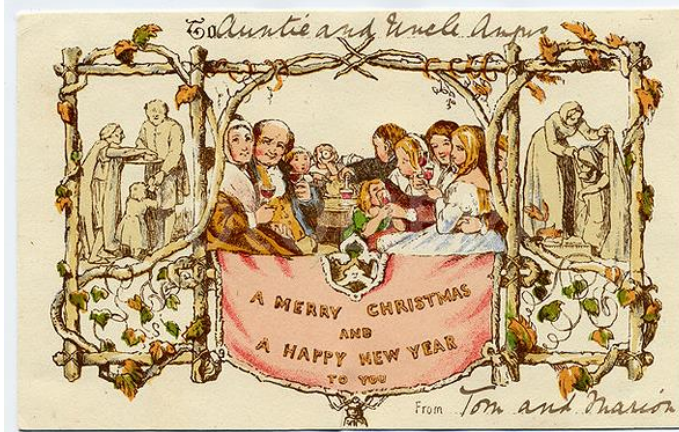

Fotók: Kántor Éva

Fotó: Balog Bea

Mikor készült az első karácsonyi üdvözlőlap?

Az első kereskedelmi forgalomba került darabot, 1843-ban kezdték árusítani Londonban.

Henry Cole közhivatalnok sokat törte a fejét, hogyan tudnák a hétköznapi emberek kihasználni az új nyilvános posta adta lehetőségeket. (1840-es években indult meg a vasúti közlekedéssel összhangban az Egyesült Királyságban a postai szolgáltatás. Addig csak a módosabbak kiváltsága volt a postai küldemények feladása.)

A képeslapot John Calloct Horsley angol képzőművész tervezte, barátja Sir Henry Cole felkérésére.

Az ünnepi üdvözlőlap némi felháborodást is kiváltott a maga idejében, ugyanis a rajta ábrázolt borospoharukat emelő családtagok között felfedezhető egy kisgyermek is, amit szintén kortyolja az alkoholt... Az összesen 1000 darab litográfiai eljárással sokszorosított lapot utólag, kézzel színezték ki.

Forrás: <http://eletszepitok.hu>

P. É.

A KARMA HATALMA

Még néhány hét és búcsút intünk a 2017-es évnék. Visszagondolok, mi minden történt. Voltak jó dolgok és kevésbé jók. Mérleget készítettem, és kiderült, hogy nem volt éppen jó esztendő. Problémák, gondok, amiket valahogy meg kellett oldani. De hál' Istennek nem voltak veszteségek (itt emberekre gondolok) és betegségek. Hiszek abban, hogy az élet azért görget elénk akadályt, problémát, mert valószínűleg valamit nem jól csinálunk és figyelmeztet, hogy nem jó úton járunk. Mégis mit kellene másképp csinálni? Hát ez itt a kérdés.

Szeretnék választ erre a kérdésre, vagy valami jelet, hogy mit kellene másképp csinálni. Azt gondolom, ha a saját utamat járom, akkor nem kell változtatni. Lehet, talán egy adósságot kell törleszteni, amit elődeink hagytak ránk, a mi feladatunk, hogy beteljesítjük a karmát. Nem szeretek panaszkodni, sőt mindig megköszönöm és hálás vagyok azért, amit kapok, csak egyszerűen érdekel, hogy mi az életfeladatom és jó úton járok-e. Azt olvastam valahol, hogy mindenkinek meg van írva a sorsa, valahol Indiában pálmaleveleken. Érdekes! Bárki kérheti természetesen pénzért, hogy lefordítsák és felolvassák a sajátját. Az azonosításhoz újlennyomatot vesznek és elküldik Indiába. Azon gondolkodom, ki írta, milyen nyelven íródott, mi a cél vele, hiszen legtöbbször nem engedhetjük meg magunknak, hogy megnézhessük, vagy lemásoltathassuk. Tényleg van egy felsőbb erő, aki mindent tud és lát? Millió kérdés van bennem. Vannak, akik nem hisznek ilyen földön túli dolgokban, engem nagyon vonz ez a világ. Hiszek az álmokban, a hatodik érzékben, a földön túli létben és a karmában. Bármit teszünk, a sorsunkat nem kerülhetjük el. Kíváncsi lennék a saját pálmalevelemre. Karácsonyra? ☺

Bege Amália

KÖZÉRDEKŰ INFORMÁCIÓK

TÁJÉKOZTATÁS

Felhívjuk a T. Lakosság figyelmét, hogy műanyag komposztládát lehet igényelni a polgármesteri hivatalban. A ládák kiszállítását elkezdtük, a további kiszállítást a kérések sorrendjében teljesítjük.

Tisztelettel meghívom a közmunkaprogramban dolgozókat december 20-án, szerdán, 12.00 órakor tartandó évszázó összejövetelre, melyet a Kazaliczky Antal Művelődési Házban tartunk.

Kovács Zsolt Vilmos
Polgármester

KÖSZÖNTÉSEK

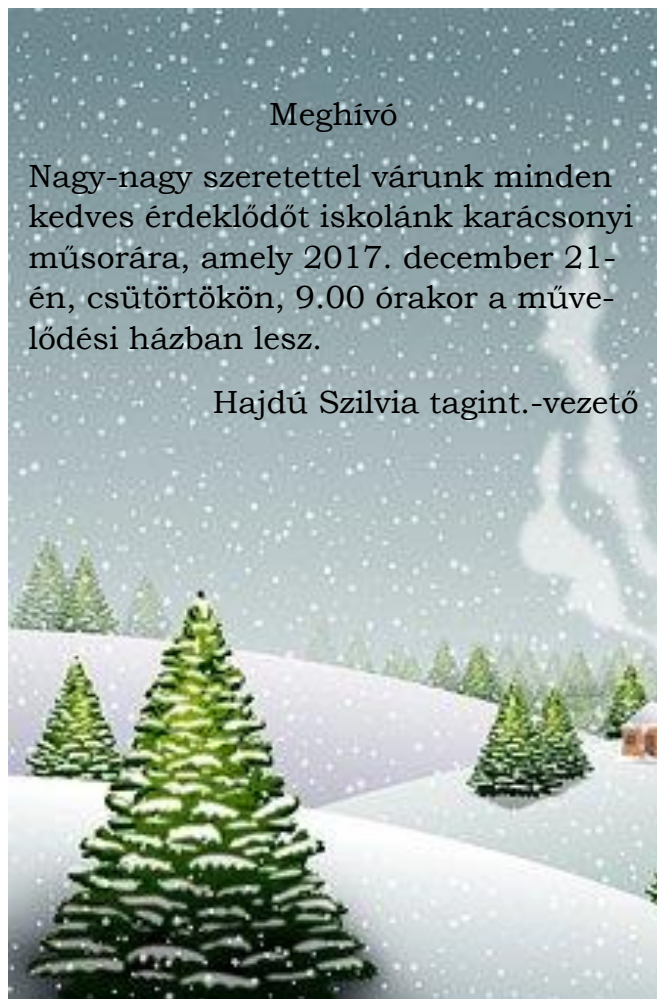
TISZTELETTEL ÉS SZERETETTEL KÖSZÖNTJÜK AZON 70 ÉV FELETTI MOZSGÓI LAKOSOKAT, AKIK DECEMBER HÓNAPBAN ÜNNEPLIK SZÜLETÉSNAJUKAT!

Desimone Lenke Zsuzsanna Alsóhegy
Eisenberger Györgyné Kolozsvári u.
Hamrák Sándorné Alsóhegy
Horváth Józsefné Kolozsvári u.
Illés Józsefné Árpád u.
Maróczy Lászlóné Jedinka szőlőhegy
Pap Imréné Petőfi u.
Pölcz István Tamásné Zrínyi u.
Puskás István Árpád u.
Tankovics Ferencné Batthyány u.
Tormási Ferenc Petőfi u.
Várdai Miklós Árpád u.
Varga Jánosné Petőfi u.

Meghívó

Nagy-nagy szeretettel várunk minden kedves érdeklődőt iskolánk karácsonyi műsorára, amely 2017. december 21-én, csütörtökön, 9.00 órakor a művelődési házban lesz.

Hajdú Szilvia tagint.-vezető

Iskolai élet hatodikos szemmel - Bemutatkozunk, mi hatodikosok!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

A mozsgói iskola hatodik osztályos tanulói vagyunk. Ebben a tanévben az újságban iskolánk úgy mutatkozik be, hogy minden hónapban egy osztály kap lehetőséget, hogy elmondhassa, miért jó ide járni.

Ez a hónap a miénk lett!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Az osztályunkba tizenegyen járunk. Sok időt töltünk együtt, és nem csak azzal, hogy tanulunk. Iskolánkban több olyan lehetőség adódik, hogy a tanuláson kívül is jól érezzük magunkat.

Ebből mutatunk be most pár cseppet!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

6. osztály: Orsi néni, Kreiner Janka, Rédei Jázmin, Bacsó Zsanett Edit, Huszár Melinda, Garai Nimród, Antal Márk, Buzás Sándor, Orgyán Achilles, Hegedüs Petra, Sánta Nikolett, Horváth Krisztián

Osztályfőnökünk a némettanárunk is egyben.

Sok olyan ismeretet kapunk tőle, ami nem csak a tanulásról szól.

Iskolánkban a november hónap legfontosabb eseménye a Márton-nap hagyományainak felelevenítése volt. Mivel e jeles nap - ami a magyarországi német gyerekek körében nagyon kedvelt ünnep - november 11-én van, az őszi szünet utáni első hét minden napján foglalkoztunk a témával.

Az alsósok Márti nénivel gipszből öntött libafigurákat festettek és egy Márton-napi dalt is tanulnak „Ich geh’ mit meiner Laterne” címmel.

A felsőben a hetedikesek és a nyolcadikosok plakátot készítettek, előtte természetesen megismerkedtek Szent Márton legendájával.

Mi az ötödik osztályosokkal egy rövid mesét néztünk Szent Márton életéről, majd Orsi néni segítségével lámpásokat készítettünk. November nyolcadikán mi felsősök, másnap az alsósok vették birtokukba az iskola tankonyháját és ízletes, liba alakú süteményeket sütöttünk édes tésztából. A libákat aszalt gyümölcsökkel díszítettük és amint készen lettek, még melegen megettük.

Régen az volt a szokás, hogy a katonából, majd szerzetesből lett püspök tiszteletére lámpás felvonulást tartottak a falvakban november 10-én este.

Ezt a hagyományt elevenítettük fel pénteken délután: a nyolcadikosok a Szent életéről kérdeztek-meséltek, majd az alsós folyosón tettünk egy sétat az elkészített lámpásokkal.

A héten sok érdekességet is tanultunk, többek között: „Aki Márton napján libát nem eszik, az egész évben éheznek!”

Most már teljes erővel az adventi időszakra és a decemberi ünnepekre készülünk.

6. osztály és Orsi néni

Matematikából kiváló

Kiváló logikai képességről tett tanúbizonyságot Garai Nimród a mozsói Lengyeltóti János Tagiskola 6. osztályos tanulója. A pécsi Janus Pannonius Gimnázium régiós szintű matematika versenyén olyan jól szerepelt, hogy matematika tantárgyból a szóbeli felvételi alól mentesítést kapott.

Nimród nehezen nyílik meg, osztályfőnöke is segít a fiú bemutatásában. Megtudom, hogy aktívan részt vesz az iskola és az osztály életében. Legutóbb az osztályterem karácsonyi díszítésében ügyeskedett ő is. Kitűnő tanuló, érdeklődési köre szerteágazó, legtöbbször egyedül tanul.

Rövidre sikerült beszélgetésünkből megtudom, hogy a kedvenc tantárgyai az informatika és a testnevelés. Szeret számítógépezni, focizni, az iskola tesi szakkörére jár.

A matematika versenyt nehéznek találta, de nagyon örült, hogy sikerült megértenie a feladatokat. Szeret olvasni, imádja, hogy a könyvtárbusz kéthetente megérkezik Almáskeresztúrra, a család több mint húsz könyvet kölcsönöz alkalmanként. Innen az indíttatás a könyvek szeretete iránt.

Örülni fog, ha a Janus gimiben tanulhat tovább, amennyiben felvételt nyer az intézménybe. Úgy tervezik szülei, hogy naponta fog bejárni Pécsre. Szigetvárig elviszi az édesanyja kocsival és onnan tovább busszal fog utazni, így naponta együtt lehet az otthoniakkal.

A család három és fél évvel ezelőtt költözött Elekma-jorba. Három kisebb testvére van. Ugyan távol élnek a falutól, de Nimród szeret ott lakni. Szereti a nagy házat, ami régen iskolaként funkcionált, a hozzá tartozó területet, sokat játszanak kint a testvéreivel, szeret egyedül gyalogolni, szemléli a természetet, belefeledkezik a tájba. Az állatok körüli munkában sokszor besegít szüleinek.

Köszönöm a beszélgetést, gratulálok az elért eredményhez.

P. É.

ÉNEKELNI IMÁDOK...

Kolovics Virág a Szigetvári Tinódi Lantos Sebestyén általános iskola 7. osztályos tanulója. A Pécsen megrendezett regionális énekversenyn, korcsoportjában 3. helyezést ért el. Imád énekelni. Erről többször is meggyőződhattünk, hiszen fellépett Mozsgón az idősek napján, nyugdíjas találkozókon is.

Kiemelt ének oktatásban részesül, hiszen ezért is jelentkezett Szigetvárra ének tagozatos általános iskolába. Már első osztályos kora óta énekel,

elsőtől kiemelt énekre járt, majd harmadiktól karénekre. Elsősorban népdalokat énekel, több versenyen is jó eredménnyel szerepelt, egyéniben első és harmadik helyezést ért el. A kórusal többször indultak már el versenyeken, ahol arany minősítést kaptak.

A zeneiskolát ebben a tanévben kezdte el, az éneklést választotta. Magánénekre Balázs Júlia tanárnőhöz jár, hogy képezze a hangját. November 11-én a Pécsi Kodály Zoltán Gimnáziumban rendezett musical versenyen, Vucskics Anett ajánlására vett részt két társával együtt, melyen bronzérmert szerzett. Ez az első alkalom, hogy látogatást tett a musical világában, azt mondja nagyon élvezte. A versenyre Balázs Júlia készítette fel és a My Fair Lady című operettből a „Csudijó” betétdalt énekelte, zongorán kísérte Horváth Attila.

Mozsgóról jár Szigetvárra iskolába, már ez is több időt vesz igénybe, de van, amikor este hatra ér haza az ének miatt. Elmondta, hogy egyáltalán nem bánja az erre fordított időt, sőt amióta különórákra jár, azokon a napokon még jobban megy a tanulás. A jövőben is szeretné folytatni az éneklést, ezért a pécsi Kodály Gimnáziumba jelentkezik zene tagozatra.

Továbbra is kívánunk neki sikereket, teljesüljenek álmai.

B. A.

LAMPIONOS FELVONULÁS

Az óvodások hagyományos Márton-napi lampionos felvonulásukat november 14-én tartották. A kezdeti sajtos dobozból készült lampionokat, felváltotta az új technikával készülő különféle állatfigurát formázó lámpások. Az előző évekhez hasonlóan a szülők, gyerekek, óvónők és a dajkák közösen készítették el a lampionokat. A gyerekek, - Ica, Marika, Lola, Evelyn óvó nénik, valamint Tünde és Éva néni segítségével liba formájú pogácsát is sütöttek.

A gyülekező az Árpád utca elején volt, ahol közösen meggyújtották a gyertyákat. A gyerekek által készített liba pogácsával megkínálták a családtagokat és a kíváncsiskodókat.

Az óvoda előtt elhaladva kivilágított töklámpások várták a gyereket. A felvonulás a Mátyás király utca elején ért véget, ahol Őszanyó megajándékozta a gyereket a pogácsával és gyümölcsökkel. Több éve veszek részt az óvodás rendezvényeken, de mindig rácsodálkozom a szépen kivilágított töklámpásokra. Gratulálok az óvónőknek és a dadáknak. K. É.

ÁLLATOK ÖRÖKBEFOGADÁSA

„Te egyszer s mindenkorra felelős lettél azért, amit megszelídítettél.” Antoine de Saint-Exupéry

Odakint egyre hidegebbek a nappalok és az éjszakák. Bent már ropog a tűz a kandallóban. Előkerülnek a téli kabátok. Vacogva lépjük át a lakásunk ajtaját és úgy érezzük, menten megfagyunk. De amíg mi egy idő után újra a meleg lakást élvezhetjük, vannak olyan kóbor állatok, akik odakint csatangolnak, és nem értik mit vétettek, miért dobták ki őket a gazdáik. Nos, nekem erre van válaszom. Semmit. Ők semmit nem vétettek. Egyszerűen vannak emberek, akik talán végig se gondolják tettük következményét. Csak az a lényeg, hogy megszabaduljanak tőle. Mert felnőtt, mert nem olyan cuki már, mert megrágja a bútorokat, mert rápisil a szőnyegre vagy mert éppen nyűg minden alkalommal munka után foglalkozni vele. Amikor egy állatot választunk, akkor a felelősség is együtt jön vele. Felelősek vagyunk érte, ők teljes mértékig ki vannak nekünk szolgáltatva. Ezt nem ők akarták így. Anno az ember szelídítette magához, most pedig hogy hűségese társainkká váltak, miért bánunk így velük? Miért kezeljük tárgyként őket pusztán azért, mert a rohanó világunkban nincs időnk megállni egy percre és gondoskodni róluk? Nincsen azzal probléma, ha valakinek az életritmus, vagy esetleg a szemlélete nem engedi meg, hogy állatot tartson. Ezt mindenkinek szíve joga eldönteni. Ahogyan azt is mindenki maga dönti el, hogy lakásban tart-e kutyát vagy az udvaron. Ezekbe a vitákba én soha nem szerettem belefolyani. Hiszen ez egyéni nézet. Nem gondolom azt, hogy valaki jobban szereti a kutyáját azért, mert felengedi az ágyára, mint az, aki megfelelő helyet biztosít neki kint az udvaron és lelkiismeretesen törődik vele. Nem ezen alapul a felelősségteljes állattartás. De azt nem tudom szó nélkül hagyni, ha valaki kínozza őket, vagy eldobja magától, csak mert már nincs rá szüksége. Szerencsére léteznek még jólelkű embere. Olyanok, akik az életüket tették fel arra, hogy segítsenek ezeken a bajbajutott jószágokon. Akik a szabad idejüket és energiájukat nem sajnálva mennek, és reményt nyújtanak.

Egy állat örökbe fogadása nemes cselekedet. Mikor saját házuk lett, nem volt kérdés hogy egy családba kutya is tartozik. Az pedig végképp nem volt megkérdőjelezhető számunkra, hogy az örökbefogadás mellett döntünk. Szerencse a szerencsétlenségben, hogy rengeteg szervezet illetve magán személy segítkezik ebben. Sajnos ez azt a tényt is alátámasztja, hogy égető szükség van rájuk, hiszen egyre több az utcára kirakott kóbor állat. A környék legismertebb állatmenhelyei a Misina Pécsen, illetve a Kutyatár Kaposváron. De talán kevesen tudják, hogy nem kell messze mennie azoknak a jólelkű embereknek, akik úgy döntenek segítenek egy bajba jutott jószágon.

Szigetváron él egy hölgy, aki társaival siet a bajba jutott négy lábúak segítségére. A közösségi oldalon bukkantam rájuk én is, teljesen véletlenül. Szigetvári gazdátlan kutyák- s.o.s., néven. Ők azok, akik egy fárasztó munkanap után még járják a környéket, és igyekeznek minden segítséget megadni azoknak a jószágoknak, akik erre rászorulnak. Tőlük fogadtam örökbe az én kiskutyámat is.

Tudtam, hogy ő lesz az, aki be fogja színesíteni a mindennapjaimat. Talán soha nem fogom elfelejteni az első pillanatot. Két kiskutya érkezett az autóval, ő és egy kis testvére, aki már szintúgy az új gazdihoz tartott. Lerakták mindkettejüket a földre. Az egyik kölyök kutyus csak ült egyhelyben, a másik abban a pillanatban amint a mancsa földet ért, már rohant is felém. Tudtam, hogy ő lesz az én kiskutyám. Boldog voltam. Azért is, mert végre megtaláltam őt, és azért is, mert segíthettem. Az első napokban megszeppent tekintettel nézett körbe az új helyen, nem értette mit keres itt, miért szakították őt el a megszokott helyéről. Aztán szép lassan a bizalmába férköztünk. És most már el sem tudnám képzelni a mindennapjaimat nélküle. Hihetetlen mennyire be tudják lopni magukat a szívünkbe. Egyetlen szó nélkül. Ezért se értem azt, hogy lehet valaki képes arra, hogy csak úgy otthagyja őket az út szélén, vagy az erdőben.

Szó, ami szó, erről a témáról oldalakat lehetne beszélni még. Mindenkinek van meglátása, mindenkinek van véleménye. Én csak arra kérek mindenkit, felelősségteljesen döntsön. Akkor fogadjon be az életébe egy állatot, ha azt megfelelően tudja gondozni. Hiszen nekünk lehet, hogy csak egy kis időt töltenek az életünkben, de nekik mi vagyunk az életük. Ki van szolgáltatva. Szeretetre éhesek. Ha ezt nem tudjuk megadni, akkor talán jobb is, ha nem vágunk bele. Viszont amikor úgy döntünk, hogy felkészültünk arra a kalandra, amit megélhetünk velük, akkor bátran merem ajánlani az örökbefogadást. Mert nincs hálásabb és hűségesebb egy mentett jószágnál.

Örökbefogadó helyek a környéken:

Misina Természet és Állatvédő Egyesület Pécs,
Kutyatár Természet és Állatvédő Egyesület Kaposvár,
Szigetvári Gazdátlan Kutyák s.o.s.,
Nagy Mónika képviselőjében, a Civil állatmentő Szigetvár

Tormási Viktória

Mese az Igazságról

Történetünk ezer évre nyúlik vissza, talán még annál is többre. Utunkat megálmodták fönt, az Angyalok városában, az üvegtengeren, s mi... újraálmodtuk.

Találkozásunk rejtélyes módja is ezt igazolja: a csodát, a tervet, amely célba érte; kiteljesítette barátságunkat. Tehát történetem igaz. Nem manózsákból előhúzott pitypang mese.

Az Úr esztendeje 1992 – öt mutatott, amikor közös sétánk során belebotlottunk életünk egyik meghatározó személyébe, aki pörgetett egyet rajtunk s beleröppentett egy más világba. Egy „más világba” - ahol a nem látott dolgok sokkal inkább valóságosak, mint a két szemünkkel látható minket körülvevő világ - Mondhatnánk úgy is a nem látott dolgokról való meggyőződés.

Történt az úgy, hogy az egyszeri lány zsírral megkent friss kenyeret falatozott, amikor is odatoppanant hozzája - égből küldött jól megszőpült fiatalember. No, nem a külső világ gyönyöre, hanem inkább az a letisztult, belső békéből fakadó tisztaság tette széppé fizimiskáját s élt is ezzel az erénnyel; szórva, szikrázva titkát - az Isteni szikrát. Ez a szikra érintette meg a lányt, aki attól a pillanattól kezdve már nem úgy látta a világot nem úgy festette a virágot.

Kérdezte ugyanis a széppé lett fiatalember: tudod e leány? - Nem csak kenyérral él az ember, hanem Istennek minden igéjével?

A leány igencsak szemügyre vette, pödörgette, kóstálgatta a jövevény szavait, melyek igencsak újnak, távolinak tünnek addigi lét és életformájának, mégis vonzotta a benne rejlő bölcsesség, kinyilatkoztatás. Történt ugyanis több ízben, s ez kérem nem varázslás, nem ámitás, nem a népnek hitgetése, hogy a leány kis fejében megfogalmazódtak az apró kicsi kérdések az új értékrendet képviselő tények iránt, amire számára is meglepő módon úgy kapott feleletet, hogy Ő maga meg se nyitotta száját; mintha Isteni aranyszálak szőtték volna a beszélgetést, ahol a kérdező hallgat, az Isten pedig felel. Mondhatnám úgy is, mint mikor a halandó fejezi ki érzéseit Teremtőjének: Számon sincs a szó Te már egészen érted azt.

Történetünk ott folytatódik ahol a szavak élő valósággá válnak, hol a Hit csodává, a kövecske sziklává, a kis patak folyóvá. S ez a kis patak miképp Ady Endre - Értől az Óceánig című verse emlékeztet, úgy

az Út - Erdély ország Nagyváradától Izrael állam Jeruzsáleméig szaladt. Persze voltak stációk. Na, nem úgy, mint Krisztusé - Villány, Mozsgó, Almáskeresztúr..

S, hogy hol teszik barátságunkra a végleges aranykoronát? – valahol... egy másik Álmodásban, egy másik Valóságban.

Tamasics János

Hol volt, hol nem volt...

Szüret Mozsgón címet adtuk a múlt havi számban megjelent fotónak. Tévedtem. Az olvasókat kértem a fotó megfejtéséhez. Tóth Pálné Horváth Mária Zrínyi utcai lakos telefonált és pontos adatokkal szolgált:

A kép nem szüretkor, hanem a nyár derekán a Horváth-féle szőlőben készült 1962. július havában Mozsgó Alsóhegyen szőlő kapáláskor. Marika elmondta, hogy a család pincészete hatalmas területen feküdt, a mai Ebner Pincészet részét képezi. (Itt Alsószőlőn élt a Horváth család három generációja együtt, nagyszülők, szülők, gyerekek. Marika 30 éves koráig élt ezen az általa oly szeretett helyen.)

Kik vannak a képen? Balról jobbra haladva: Pécsi Istvánné, Illés Józsefné (Jancserevic Erika nagymamája), Simon Jánosné, Horváth Józsefné - apai nagyanyám, id. Hegedüs József, id. Hegedüs Józsefné, mögöttük ifj. Horváth Józsefné – édesanyám, aki engem tart és ifj. Hegedüs Józsefné. Elöl látható Pári Ferencné, mellette guggol Horváth Ferenc.

P. É.

Jézus Király

Már talán megszokta az olvasó, hogy mint nem tözsgyökeres Mozsgói - bár negyed százada itt élünk - inkább a Kárpát-haza és Kelet dolgairól írok (Mozsgóval kösse össze a tözsgyökeres helybéli). Mostani írásomban azonban hamar eljutunk a helyi különlegességhez egy múlt heti felkérés teljesítése során.

Hajnalodik. A környező dombok élén a fák közt átdereng a felkelő nap fénye. Összekotrom a tegnapi maradék paraszat, friss fát dobok a kemencébe, és írok.

Advent van. Hagyományőrző vidékeken ma is, régen Kárpát-medence-szerte ilyenkor szállingóztak hazafelé a napkelte előtt már a templomban rorátén résztvevő öregasszonyok. Imádsággal várták hajnalonta a karácsonykor majd megszülető megváltó eljövételét. Várták Jézuskát. Manapság már sajnos többeknek ódivatú, snassz a kisgyermekeknek azt mondani karácsonyeste „gyertek, várjunk, ma születik meg Jézuska”. Mai „modern” családban, ami számít: kitől milyen bővli ízű, vagy szükséges ajándékot kap a gyermek.

Maradjunk Jézuskánál (hamar eljutunk pici kerülővel Mozsgóra). Meddig Jézuska a megváltó? Bizony nemsokáig. Megszületik Jézuskának, de amikor rövid időn belül a napkeleti bölcs Királyok hódolnak neki, már Jézus úr, ha úgy tetszik Jézus Király.

Mozsgón vagyunk. A templomban - ahogy illik - az oltáron feszület. Különleges darab. Három olyan különlegesség van rajta, amik egyenként is ritkán található, így együtt a hárommal még nem találkoztam. Kezdjük az elsővel, hisz eddig ez került említésre.

„Te töviskoszorúval megkoronázott fő” mondja az egyházi ének. A mozsgói feszületen nem töviskoszorú, hanem korona van a megváltó fején. Jézus Király koronával. Ő nem Jézuska, hanem országának királya, amit az ötvös mester így ábrázol.

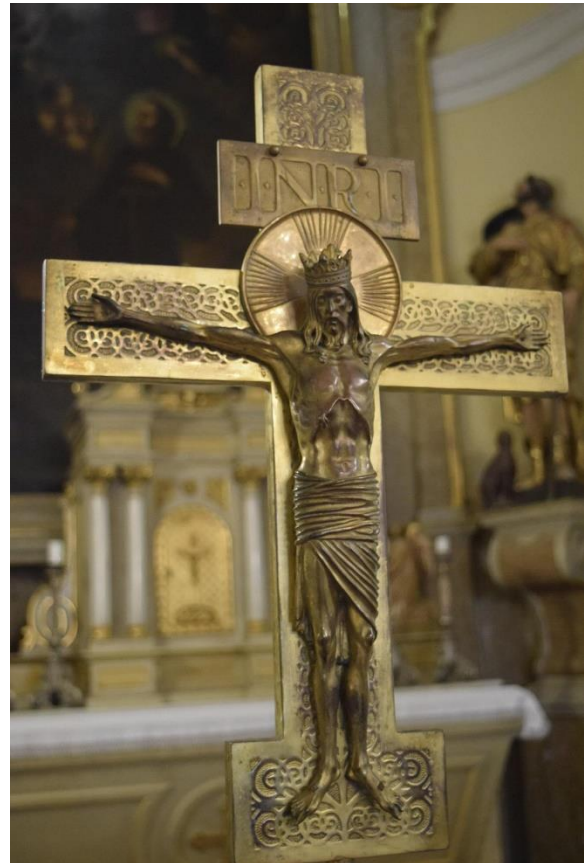
Második különlegesség a karok állása. A test nem szenvedő, nem lóg a karokon, a karok vízszintesen állnak. Nevezhetjük hívó, váró vagy éppen áldást osztó test- illetve kartartásnak. Várom, megáldom a népem, akinek királya vagyok!

A harmadik jellegzetesség már asztrálmítoszi vonatkozás. A tizenkét állatövi jegyre van felosztva a föld tengelyének mozgása a kerekítve 26.000 év. Így egy jegyre nagyjából 2.160 év jut, ezt nevezi az asztrológia egy világhónapnak. Nagyjából Jézus születése óta a halak világhónapjában vagyunk. Ezzel is tisztába volt az ötvös, és a mozsgói feszületen Jézus lába nem egymásra szögelt a bokánál, hanem egymás mellett helyezkedik el, kicsit kifordítva olyan képet mutat, mint a hal farka.

Mozsgóiak járjunk nyitott szemmel falunkba, lássuk meg nevezetességeinket.

A fentieket megírva kívánok minden falumbélimnek kegyelemteljes, áldott Karácsonyt.

Győri Sándor

Fotó: Merk Ferenc

MISEREND

MOZSGÓ

12.16. szombat 16.00 óra

SZENTLÁSZLÓ

12. 10. vasárnap 9.00 óra

12. 16. szombat 17.30 óra

12. 17. vasárnap 9.00 óra

12. 24. vasárnap 9.00 óra

SZIGETVÁR

12.10. vasárnap 10.30 és 18.00 óra

12.17. vasárnap 10.30 és 18.00 óra

12.24. vasárnap 10.30

Király József plébános

Szemeztetések Mozsgó múltjából

Ságodi Józsi bácsi emlékei 6.

Ságodi Józsi bácsi emlékei, első katonaév

Mozsgóra érkezni általában egy időutazás a részemről. Mire Szigetvárról „kikocsizom”, ahogy Józsi bácsihoz igyekszem, az elmém, a szellemem átrendeződik. Visszaútam valami gyermeki, szebb világba. Egy olyan létezésbe, amikor a lényem indirekt módon szívta be úgy a bölcsességet, hogy megfogalmazni nem, de sejteni sejtettem: a történet sokat ad. Ez a gyermeki szomj a jóra, az igazra, a szépre ezen az úton mindig átbillent egy pár perc alatt. Mire odaérek a régi házhoz, már túlcserül a szívem és várom. Hogy mit is? Felnőtt fejjel már nagyjából meg tudom fogalmazni: az emberséget, a tiszteletet, a jóságot, a szeretet. A mesét. A múlt meséjét. Hogy tanulhassak Józsi bácsitól. Ahogy gyermeki létemben tanulhattam a saját öregeimtől.

Ezért is született ez a cikksorozat, azt hiszem. Mert hát a jelenben kell élni, a jelent kell jól megélni, akár-hogy is van, hogy lehessen jövőnk. Viszont a múlt bölcsességei, átgondoltsága kell ahhoz, hogy érdemesen megélhessük a jelenünket. Mi kellünk ehhez leginkább.

Ezen gondolkodom ma. Így, az év utolsó hónapjában, Karácsony közeledtével. Az ember öntudatlanul is számot vet magával. Hálát ad. Én hálás vagyok mindenért. Rosszért – ami előre vitt, és jóért – ami adott. Józsi bácsival és sok falubelivel való mély és mélyülő emberi kapcsolatomból vagyok hálás és szeretettel gondolok rájuk. Folytatom a történet mesélését...

... 15 évesen ugye önállóan gazdálkodtam már. Sokat tanultam, sok öreg tanácsát mögfogadtam.

Az öregek szóttek, fonytak, ötettek. Az egy pár lóval én mindent csináltam. Feles földeket fogadtam, rájöttem, hogy állatokat kell tartani. Minden munkát elvállaltam! Szedtem össze az épületanyagokat azokból a munkákból, amikért pénzt kaptam. A csebényi istállóapajta cserepét is elhordtam, meg a szigetvári, szulimányi téglagyárból a téglát. Meg akartam kezdeni az építkezést. Sajnos nem sikerült, mert 19 éves koromban meggyűtt a katonai behívóm... Attól a perctől kezdve kezdődött a családban a nagy baj, mert itt maradt a két öreg egyedül. Nagybátyám beteg is vót, az erdőre sem tudott elmenni. Az építkezés

abbamaradt, mielőtt elkezdődött volna. Előbb elvittek katonának, mert két korosztályt vittek egyszerre.

Csináltattam magamnak egy nagy kuffert. Abba vót mindenem: ruha, borotva, 2 napi élelem, 5 liter víz... Levitt a nagybátyám az állomásra. Elvitt a vonat Szigetvárra, onnan Pécsre.

Kiszálltam. A hátamon vittem a nagy kuffert a Széchenyi térre. Nem tudtam, onnan hova megyek. Össze gyűlt az egész tér katonákkal. Legalább 50 katona őrzött minket, nehogy valaki meglépjen. Mikrofonba, hangosba névsort olvastak. Eltartott vagy két óra hosszúra a névsorolvasás. Aztán odagyűtt vagy 30 lovas katonakocsi. Felrakodták a kufferokat a kocsikra, minket meg lehajtottak, mint a disznyókat az úton az állomásra. Az egész vasúti utca tele vót néppel. Megint névsort olvastak, aztán meg kellett keresni a kufferunkat. Gyűtt a mozdony, három vagon odatótak, mögpakúták. Nem ám személyvagonok, hanem disznyóvagonok vótak! Nem vót hely semmi! Majd a rosseb mögövé ott guggúni a kufferen két nap, két éjszaka! Hatalmas szerelvény vót, két kilométeres. Négy mozdony húzta! Ezért csak éjjel utaztunk, nappal meg szétszabdalták a szerelvényt, mert nem fért volna el a többi vonat. 15-en vótunk Mozsgóról, de csak ketten kerültünk egy helyre, egy szülőhegyi gyerekekkel.

Aszittuk már, hogy kimegyünk a világbul! Nem tudtunk semmit, fogalmunk se vót, hogy hova megyünk. Egyszer aztán azt vettük észre, hogy fönt vagyunk Budapestben. Ott szétszedtek minket, elindultunk Szegedre. Azt hittük már néha, hogy Oroszországban vagyunk! Aztán egyszer csak hallottuk, hogy nagy zenebona van. Tudtuk, megérkeztünk, ez a tiszteletünkre szól. Nagy katonazenekar fogadott minket.

Ki köllött szállni. A lovaskocsik elvették a kufferjainkat, mi meg möntünk megint, mint a disznyók. Vonútunk egy nagy, egy ezred laktanyába, Algyőre. A laktanyudvarba toboroztak bennünket. Ez egy zárt udvar vót. Osztályoztak minket ki hova megy. Estig eltartott. Odagyűtt egy katona, elvitt a helyszínre, ami az első emeleten vót. Mozogni sem lehetett, olyan tömött vót. Többen vótunk, mint befértünk. Letettük a kuffert, egy másik katona pedig elvitt egy helységbe, a fürdőbe. Megfürödtünk végre, mert ugye napokig nem tudtunk, s megkaptunk a katonaruhát. Visszatérve a szállásra megvót az ágyunk, a csajka, ami köllött. Egész éjjel ment az elosztás. Hála Isten én hamar sorra kerültem.

Lefekhettem. Aztán meggyűtt a reggel, trombitás ébresztő. 5 percünk vót borotválkozni, félmeztelenyre öltözni és lemenni. Akinek nem sikerűt 5 percben, azt visszaküdték. Sorakozás után futni köllött félmeztelenylen, akármilyen hideg vót, minden reggel. A csajkák, ruhák ha nem szépen vótak az ágyon, leszórták őket. Azt mondták, hogy a huzat vitte le! Aztán akkor még egyszer le kellett menni futni. Megkezdődött hát a katonai feladat. Reggeli (aki nem ért oda, nem kapott), aztán mentünk gyakorlatra. Ez a katonaélet úgy októbertől Karácsonyig tartott. Vissza mentünk aztán Szentesre az új laktanyába. Elosztottak minket. 1 zászlóalj (500 ember) ment az újba. Én is.

Akkor gyűtt meg a legnagyobb tél! Fűtés se vót ott se, mint a másik helyen se. Hetenként mentünk csak a nagyfürdőbe. Itt tartott a kiképzés. Itt má kellett zsurúni, mosni. A hatalmas folyósót 2 ember mosta ronggyal. A konyhára is köllött mönni zöldséget pucúni, aztán gyakorlatozni.

6 hónapos vót a rendes kiképzés. Olyan ruhát kaptunk, nem mertünk benn kimenni. Tiszta rongy vót, foltos, régi. Pedig ott, Szentesen még butikokban laktunk két hétig.

Május elején aztán kimöntünk az erdőbe, a Kisteleki erdőbe. Ez vót a riadóezred. Sátorba aludtunk. Abba az évbe akkora hideg vót, hogy a búzák, meg az akácfa virág is elfagyott. Nem vót az erdőbe se fűtés, se tábortűz. Sokszor meg is áztunk, de nem vót másik ruhánk, abba kellett maradnunk, a hideg sátorba. Egy pokrócunk vót csak. Szerencsém vót nekem, sose vótam beteg, csak újonc koromban. Akkor egy hétig vótam a gyengélkedőn. Ebben a táborban wc sem vót, csak latrina: egy árok, azon egy gerenda. Fél évig éltünk így a táborban, aztán elosztályoztak minket szakma szerint: bognár, traktoros, stb... Nekem nem vót szakmám, így bevettek lovász parancsnoknak. Lovam nem vót, de ekkortól kezdett jobb sorom lenni. Az vót a feladatom, hogy a lovak élelméről gondoskodjak. 2 lónak vót 1 gazdája. Az vót a legnagyobb szerencsém, hogy a lovaknak nagyobb becsülete vót, mint az embereknek. Mindig egy lovászmesterrel mentem. A lovakat mindig pihenőbe köllött vasalni. Hideg vasat tett rájuk. Mindig előre mögmondták, milyen községbe mögyünk. Az vót a feladunk, hogy előre mönjünk és 80 lónak helyet, élelmet keressünk. A honvédség fizette ki az árakat, az alföldi emberek nagyon segítőkészek vótak. Trágyáért kaptuk a szalmát.

Ugye a mi ezredünk riadóezred vót. Riadó esetén a legnagyobb éjjelbe trombitaszóra, villany leoltva kellett készülni a riadóra. A csizmák össze vótak dobálva. A sötétbe csak főkapkodtunk 1 pár csizmát. Sose a sajátunkat és sose egy párt. Sokszor az egyik 38-as vót, a másik 45-ös. Ezért gyorsan az alakulótéren csereberétünk. A saját már sose került vissza hozzánk. A századparancsnokom a városban lakott. Riadó esetén meg kellett keresnem, vele mentem vissza a sorba. Ez vót a dolgom. Ő nagyon jó ember vót. Balatoni Sándornak hívták.

Nagyon jószívűek vótak az alföldiek! Mondták a házaknál: egyetek fiaim! De én eleinte szemérmes vótam, vártam, hogy újra mondják. De nem mondták ám! Akkor tanultam meg: amit adnak, el kell fogadni! Nem kell sose szemérmesnek lenni.

Így telt el az első katonaévelem...

Azon gondolkodom, hogy mekkora utazás az élet. Tele feladatokkal. Mintha „csak” az lenne a dolgunk, hogy a lehető legjobban oldjuk meg és úgy, hogy közben tudjunk örülni. Mindennek. Mert akármi történik, mindig valamit tanít, mindig van valami pozitív kis rész, amit ki lehet emelni. Amiért minden este hálát lehet adni. Amikor pedig az ember elkezd megtanulni így élni, nem csak esténként ad hálát, hanem reggel is. Amikor felkelünk, áldással kell elébe nézni a napnak.

Azt gondolom, hogy ez a múltbeli emberibb világ a saját nehézségeivel mégis tudott az embernek időt adni önmagára. Egy olyan önismereti út volt járható, ami bölcsőbbé tette a lelket, a szellemet. A mai világ elrohan. Vagyis mi rohanunk el magunk elől. Talán az év utolsó hónapja, a Karácsony ünnepének a szelleme, ennek a cikknek az elolvasása és megértése kicsit közelebb vitt mindenkit egy olyan középpontba, amit úgy hívunk: én. Ez a lenyugodott, szeretetteli odafordulás önmagunkhoz segíthet odafordulni másokhoz is. Legyen ez a legnagyobb ajándék!

*„Sok régi emlék, sok régi hang
köztünk most újból kisgyermek vagy!”*

Szeretettel kívánok meghitt, békés, emberi jószággal teli boldog Karácsonyt, és szebb Új Évet!

2018-ban is mesélek, mesélünk!

Köszönettel és szeretettel: Balog Beatrix

LABDARÚGÁS

**NK ÉPÍTŐK MEGYE II. OSZTÁLY.
FÉRFI FELNÖTT
2017/18. évad őszi forduló**

NOVEMBERI MÉRKŐZÉSEK

13. forduló 2017. 11. 12. vasárnap
Palotabozsok – Mozsgó 3 – 4
Góllövők: Déri István, Horváth Benjamin (2), Sütő Szabolcs
14. forduló 2017. 11. 18. szombat
Mozsgó – Hosszúhetény 1 – 4
Góllövő: Déri István
15. forduló 2017. 11. 26. vasárnap
Lovászhetény – Mozsgó 3 – 2
Góllövők: Horváth Benjamin, Csomós Zoltán

Mozsgó csapata Megye II. osztályában az idei szezont új játékosokkal és új edzővel kezdte. Az őszi szezont a középmezőnyben zárta.

Megye II. o. őszi fordulójának állása 15 mérkőzést követően: 6 győzelemmel, 2 döntetlennel és 7 vereséggel zárták. 36 lőtt gól, 42 kapott gól. Folytatást a 9. helyről várják.

Góllövő lista:

4. Horváth Benjamin 12 gól
12. Déri István 7 gól

**MEGYE IV. OSZTÁLY. B. CSOPORT
ALAPSZAKASZ
2017/18. évad őszi forduló**

NOVEMBERI MÉRKŐZÉSEK

11. forduló 2017. 11. 12. vasárnap
Nagydobsza – Mozsgó 4 – 2
Góllövők: Király Zéta, Míolkovics Béla
4. forduló 2017.11.19. vasárnap
Hetvehely – Mozsgó 8 – 0

Megye IV. o. őszi fordulójának állása 11 mérkőzést követően: 1 döntetlennel és 10 vereséggel zárták. 15 lőtt gól, 52 kapott gól. Folytatást a 10. helyről várják.

**MEGYE II. OSZTÁLY. U19 B. CSOPORT
2017/18. évad őszi forduló**

NOVEMBERI MÉRKŐZÉSEK

10. forduló 2017. 11. 25. szombat
Pellérd – Mozsgó 3 – 0
9. forduló 2017. 12. 03. vasárnap
Bogád – Mozsgó 8 – 1
Góllövő: Csomós Zoltán

U19 B. csoport őszi fordulójának állása 10 mérkőzést követően: 2 győzelemmel, 1 döntetlennel és 7 vereséggel zárták. 25 lőtt gól, 43 kapott gól. Folytatást a 6. helyről várják.

Góllövő lista:

17. Csomós Zoltán

Sikerekben, gólokban gazdag boldog újévet kívánok mindenkinek.

Kántor Éva

IMPRESSZUM • MOZSGÓ – Mozsgó Község Önkormányzatának információs lapja

A lap alapítója Mozsgó Község Önkormányzata. Mozsgó, Batthyány u. 15. • Felelős kiadó: Kovács Zsolt Vilmos polgármester; Kiadó és Szerkesztőség: Községi Könyvtár, Mozsgó, Batthyány u. 13. • Felelős szerkesztő: Puskásné Horváth Éva
Szerkesztő: Bege Amália, Bóni Tünde, Kántor Éva • Kiadványterv: Győri Zsuzsi • Telefon: +36 (73) 344-060; +36 (20) 329-0590
ISSN 2062-3577 (nyomtatott) ISSN 2062-7254 (online)